

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Karly Cháberové a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Dany Černé v právní věci žalobce: [redacted], zastoupen [redacted], advokátkou se sídlem [redacted] proti žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**, se sídlem Mariánské náměstí 2, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2012, sp.zn. S-MHMP 1063024/2012/OST/Ja,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy ze dne 29. 8. 2012, sp.zn. S-MHMP 1063024/2012/OST/Ja **se zrušuje** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 7.800,- Kč, a to do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce [redacted], advokátky.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2012, sp.zn. S-MHMP 1063024/2012/OST/Ja (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo potvrzen postup odboru výstavby Úřadu městské části Praha 6 (dále jen „ÚMČ Praha 6“) ve věci poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů.

Žalobce uvedl, že toto rozhodnutí považuje za nesprávné, když byl jím a v rámci předcházejícího řízení zkrácen na svých právech.

Dne 6. 7. 2012 podal žalobce na ÚMČ Praha 6 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. V žádosti požadoval žalobce poskytnutí následujících informací k provozovně L. F., která sídlí na adrese N. o. 13, P. 6:

- 1) aktuální kolaudační souhlas/kolaudační rozhodnutí platné pro uvedenou provozovnu
- 2) informace k prováděným změnám stavby. Jedná se zejména o:
 - souhlas, stanovisko a další dokumenty orgánu památkové péče
 - způsob oznámení prováděných změn stavby (vyvěšení na místě, vyvěšení na úřední desce, oznámení účastníkům řízení), včetně časových údajů
 - další podklady místně příslušných úřadů k prováděným změnám
- 3) postup oznámení změn stavby a možnosti reakce účastníků řízení (kde zjistit informace o chystaných stavbách/změnách staveb, způsob obrany proti chystané stavbě/změně stavby).

Dopisem, který byl žalobci doručen dne 6. 8. 2012 a který byl označen jako „Sdělení“, bylo žalobci ÚMČ Praha 6 sděleno, že odboru výstavby nebyla hlášena žádná stavba a tudíž nemůže vyhovět požadavku na zaslání písemností, které by se realizované změny stavby týkaly. Současně ÚMČ Praha 6 žalobci sdělil, že provede na místě namátkovou kontrolu za účelem zjištění skutečného stavu věci a že ze zasláné fotografie žalobce nelze dovodit, o jaký rozsah změn či udržovacích prací se jedná.

Žalobce k tomuto sdělení povinného orgánu uvedl, že ÚMČ Praha 6 reagoval na žádost žalobce až po uplynutí lhůty stanovené v ust. § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb., aniž by byl tento postup řádně odůvodněn. Žalobce dále uvedl, že pokud povinný orgán tvrdil, že příslušné informace k bodu č. 2) žádosti o informace nemá, není tím odůvodněn postup povinného orgánu vůči bodům 1) a 3) žádosti, kdy se k těmto bodům žádným způsobem nevyjádřil, ani jejich poskytnutí neodmítl.

V této skutečnosti spatřoval žalobce rozpor s ust. § 14 a 15 zákona č. 106/1999 Sb. a proto podal dne 13. 8. 2012 stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb.

O podané stížnosti rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že orgán prvního stupně nedodržel zákonem stanovenou lhůtu pro poskytnutí informací, ovšem toto pochybení nelze zpětně odstranit. Ke stížnostní námitce žalobce, že nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí poskytnutí informací, když tyto nebyly poskytnuty, žalovaný uvedl, že ustanovení o odmítnutí poskytnutí informací nelze v daném případě použít, protože povinný orgán neodmítnul požadované informace žadateli sdělit. Povinný subjekt informace ani poskytnout nemohl, neboť neexistovaly.

Žalobce v podané žalobě namítl, že žalovaný stejně jako orgán prvního stupně část žádosti žalobce o informace zcela opomenul. Žalovaný se dle názoru žalobce vypořádal pouze s tím, že ohledně prováděných změn stavby nedisponoval povinný orgán žádnými informacemi a toto také žalobci sdělil. Dále uvedl, že ohledně informací požadovaných v bodech 1) a 3) žádosti není v napadeném rozhodnutí ani zmínka. Žalobce poukázal na to, že povinný orgán na tyto dva body taktéž neodpověděl a ani poskytnutí těchto informací nezamítl, jak mu ukládá zákon.

Žalobce namítal, že postup žalovaného, který potvrdil postup orgánu prvního stupně, byl nezákonný. Žalobce uvedl, že je možné ztotožnit se s tím, že pokud správní orgán nemá informaci, o jejíž sdělení žadatel žádá, oznámením žadateli, že informacemi nedisponuje, plní svou povinnost k poskytnutí informace. Nelze však souhlasit s tím, že bylo postupováno v souladu se zákonem, pokud se zbývajícimi dvěma dotazy povinný orgán vůbec nezabýval. Žalovaný měl dle žalobce po prověření celé věci ve smyslu ust. § 16a odst. 6 písm. b) nebo c) zákona č. 106/1999 Sb. buď povinnému orgánu přikázat, aby věc vyřídil anebo usnesením věc převzít a sám o žádosti rozhodnout.

V daném případě tak dle žalobce oba správní orgány porušily jeho práva. Žalobce požadoval informace, které mu však nebyly poskytnuty a bylo postupováno v rozporu se zákonem tak, že o neposkytnutí požadovaných informací nebylo rozhodnuto, čímž byla žalobci odňata možnost se proti odmítnutí informace poskytnout bránit odvoláním podle § 16 zákona č. 106/1999 Sb., včetně možnosti soudního přezkumu rozhodnutí o odvolání.

Žalobce navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a zároveň aby soud uložil žalovanému povinnost nařídit povinnému orgánu vyřízení žádosti žalobce o poskytnutí informací ve vztahu k bodům 1) a 3) jeho žádosti.

K žalobě se vyjádřil žalovaný správní orgán a navrhl její zamítnutí.

Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že stejně jako povinný subjekt posoudil žádost o informace jako žádost vztahující se pouze k domnělým prováděným změnám stavby. Z toho důvodu proto žalobci nemohl zaslat „aktuální kolaudační souhlas/kolaudační rozhodnutí“, neboť žádné nové „aktuální“ opatření nebylo v této věci vydáno. Stávající kolaudační souhlas předmětné provozovny z roku 2008 je žalobci znám, jak vyplývá z několika desítek jeho podání adresovaných jak povinnému subjektu, tak stavebnímu odboru Magistrátu hlavního města Prahy. Žalovaný poukázal na to, že kopie kolaudačního souhlasu z roku 2008 byla na základě zákona č. 106/1999 Sb. poskytnuta SVJ N. o. 936. Z obdobných důvodů nemohly být poskytnuty ani informace pod bodem 3) žádosti.

Žalovaný upozornil na to, že žalobce ve stížnosti neuvedl, že požadoval obecné informace k bodu 3) žádosti či zaslání stávajícího kolaudačního souhlasu, jak nyní uvedl v podané žalobě. Ve stížnosti žalobce pouze uvedl, že mu byly informace poskytnuty po lhůtě, sdělení trpí vadami (nesprávné datum) a ve věci mělo být vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Žalovaný dále poukázal na to, že předmětem žádosti o poskytnutí informace nemůže být žádost o výklad právních předpisů, resp. vytváření nových informací povinným subjektem spočívající v popisu práv účastníků správního řízení a popisu procesního postupu správního orgánu v konkrétním řízení.

Žalovaný závěrem uvedl, že se vzhledem k tomu, že stavební úřad nemá k dispozici žalobcem požadované informace, neboť neexistují, případně žalobce požadoval informace, na které se zákon č. 106/1999 Sb. nevztahuje, i v případě, že by zdejší soud k závěru, že bylo třeba vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce ve smyslu ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., domnívá, že uvedeným postupem (vydáním sdělení), nemohlo dojít ke zkrácení práv žalobce. Žalobci by totiž i v takovém případě nemohly být požadované informace poskytnuty.

K vyjádření žalovaného podal žalobce repliku, ve které zdůraznil, že předmětem žádosti o poskytnutí informací byly tři otázky. Kromě informací k prováděným změnám stavby, o nichž povinný orgán sdělil, že neexistují, požadoval žalobce ještě aktuální kolaudační souhlas/kolaudační rozhodnutí platné pro uvedenou provozovnu a také informace k postupu oznámení změn stavby. Ze sdělení ze dne 3. 9. 2012 však plyne, že byla prověřena současná situace, na základě podání žalobce, a že v současné době žádné „další změny“ stavby ohlášeny nebyly. Z toho však dle žalobce nelze zjistit, zda k tomu nemohlo dojít dříve, tedy v době od doby získání kolaudačního souhlasu z roku 2008 do současné doby. O tom, že v mezidobí nedošlo ke změně kolaudačního souhlasu z roku 2008, a tudíž stále platí původní kolaudační souhlas, se žalobce dozvěděl až z vyjádření žalovaného k podané žalobě. Pokud tedy ke změně původního kolaudačního souhlasu nedošlo, mělo být dle žalobce ve sdělení uvedeno, že je beze změn v platnosti stále kolaudační souhlas ze dne 18. 12. 2008, č.j. MCP6 082423, 085227/2008, jehož existence je žalobci známá.

K argumentaci žalovaného k bodu 3) žádosti, že nemohl poskytnout informace „z obdobných důvodů“, tedy proto, že neexistují, žalobce uvedl, že s ní nesouhlasí. Pokud totiž povinný orgán nerozuměl žádosti žalobce v bodě 3), pak měl postupovat podle § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. a žalobce vyzvat, aby žádost upřesnil. Správní orgán však toto neučinil, pouze ve vyjádření k žalobě konstatoval, že až v žalobě žalobce uvedl, jaké požadoval informace, což ve své stížnosti proti postupu povinného subjektu neuvedl. K tomuto argumentu žalovaného žalobce uvedl, že vycházel z toho, že otázky formuloval jasně a pokud povinný orgán žalobce nevyzval k upřesnění žádosti, měl za to, že položeným dotazům porozuměl. V daném případě tak dle žalobce žalovaný nepostupoval v souladu se zákonem.

Žalobce dále uvedl, že nepožadoval po povinném orgánu, aby mu poskytl výklad právních předpisů, přičemž znovu vyslovil názor, že jej měl povinný orgán v případě nejasnosti vyzvat k upřesnění žádosti.

Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:

Dne 6. 7. 2012 podal žalobce na ÚMČ Praha 6 žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., kterou doložil fotografií staveniště na předmětné adrese. Po povinném subjektu požadoval poskytnutí informací pod třemi body, viz výše v úvodu tohoto rozsudku.

ÚMČ Praha 6 vydal dne 3. 9. 2012 (pozn. soudu: jedná se nesprávné datum vyhotovení, což je potvrzeno i v napadeném rozhodnutí) sdělení č. MCP6 062450/2012. Toto sdělení bylo žalobci doručeno dne 6. 8. 2012. Z tohoto sdělení vyplývá, že odboru výstavby ÚMČ nebyla ohlášena žádná další změna předmětné stavby a z toho důvodu nemůže odbor výstavby vyhovět požadavku žalobce na zaslání písemností, které by se realizované změny týkaly.

Zároveň je v tomto sdělení uvedeno, že z předložené fotografie nelze dovodit o jaký rozsah změn či udržovacích prací se jedná, jakož ani to, zda prováděné změny vyžadovaly ohlášení, či stavební povolení, případně zda se jednalo o stavební práce mající povahu prací udržovacích, které nepodléhají projednání se stavebním úřadem.

V závěru tohoto sdělení je obsažena omluva za pozdní vyřízení předmětné žádosti z důvodu dovolené vyřizující pracovnice a technických problémů souvisejících s předáním písemností.

Dne 13. 8. 2012 podal žalobce stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb. Žalobce ve stížnosti uvedl, že sdělení ÚMČ Praha 6 trpí několika vadami:

- je datované k 3. 9. 2012, ačkoli toto datum v době podání stížnosti ještě nenastalo
- ve sdělení je chybně označeno datum podání žádosti (místo 6. 7. 2012 je uvedeno 9. 7. 2012)
- písemnost je označena jako „sdělení“, ačkoli z jejího obsahu vyplývá, že se má jednat o rozhodnutí, přičemž tato písemnost náležitosti rozhodnutí nespĺňuje (chybí poučení).

Žalobce dále ve stížnosti uvedl, že informace nebyly poskytnuty podle zákona č. 106/1999 Sb. Zároveň uvedl, že trvá na poskytnutí informací dle žádosti.

Napadeným rozhodnutím rozhodl žalovaný tak, podle ust. § 16a odst. 6 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. se postup odboru výstavby ÚMČ Praha 6 jako povinného subjektu potvrzuje.

V úvodu napadeného rozhodnutí zopakoval žalovaný průběh řízení, včetně doslovného přepisu žádosti žalobce o poskytnutí informací. Dále žalovaný uvedl, že orgán prvního stupně nedodržel zákonem stanovenou lhůtu pro poskytnutí informací, resp. informace poskytl až po uplynutí 15 denní lhůty ode dne doručení žádosti. Vzhledem k ustanovení § 16a odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. však toto pochybení nelze zpětně odstranit, a proto nezbylo žalovanému než tento postup povinného subjektu potvrdit.

Ke stížnostní námitce žalobce, že v daném případě mělo být vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť požadované informace nebyly povinným subjektem poskytnuty, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že ustanovení § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. nelze v daném případě aplikovat, jelikož dopadá na případy, kdy povinný subjekt požadovanými informacemi disponuje, avšak z určitého důvodu je, příp. jejich část, odmítá žadateli sdělit. Z obsahu předloženého spisu vyplynulo, že povinný subjekt neodmítnul požadované informace žalobci sdělit. Povinný subjekt totiž v tomto případě ani požadované informace – zaslání požadovaných písemností a informace o způsobu a procesu povolení stavebních úprav – poskytnout nemohl, neboť neexistovaly. V tomto smyslu tak povinný subjekt žalobci informace o stavebních úpravách předmětné nemovitosti, kterými v tu chvíli disponoval, poskytl.

Podle § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhlí nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

Žalobce s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalovaný se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.

Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:

Podle § 2 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. se povinnost poskytovat informace netýká dotazů na názory, budoucí rozhodnutí a vytváření nových informací.

Podle § 14 odst. 5 písm. b) citovaného zákona povinný subjekt posoudí žádost a v případě, že je žádost nesrozumitelná, není zřejmé, jaká informace je požadována, nebo je formulována příliš obecně, vyzve žadatele ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnil, neupřesní-li žadatel žádost do 30 dnů ode dne doručení výzvy, rozhodne o odmítnutí žádosti.

Podle § 14 odst. 5 písm. d) citovaného zákona, nerozhodne-li podle § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění; je-li zapotřebí licence podle § 14a, předloží v této lhůtě žadateli konečnou licenční nabídku.

Podle § 15 odst. 1 citovaného zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.

Podle § 16a odst. 1 písm. c) citovaného zákona stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace může podat žadatel, kterému byla informace poskytnuta částečně, aniž bylo o zbytku žádosti vydáno rozhodnutí o odmítnutí.

Podle § 16a odst. 6 citovaného zákona nadřízený orgán při rozhodování o stížnosti podle odstavce 1 písm. a), b) nebo c) přezkoumá postup povinného subjektu a rozhodne tak, že

- a) postup povinného subjektu potvrdí,
- b) povinnému subjektu přikáže, aby ve stanovené lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí nadřízeného orgánu, žádost vyřídil, případně předložil žadateli konečnou licenční nabídku, nebo
- c) usnesením věc převezme a informaci poskytne sám nebo vydá rozhodnutí o odmítnutí žádosti; tento postup nelze použít vůči orgánům územních samosprávných celků při výkonu samostatné působnosti.

Soud shledal žalobu důvodnou.

V daném případě se jednalo o pochybení správního orgánu 1. stupně, který informace dle žádosti neposkytl, ani nerozhodl o odmítnutí jejich poskytnutí. Žalovaný pak tento nezákonný postup povinného subjektu v napadeném rozhodnutí aproboval, když se nevypořádal se stížností žalobce a pouze postup povinného subjektu potvrdil. Tímto postupem zatížil žalovaný své rozhodnutí vadou, která způsobuje jeho nepřezkoumatelnost soudem.

Žalobce v podané žalobě namítl, že mu povinný subjekt poskytl pouze část požadovaných informací, přičemž o zbytku mu sdělil, že požadovanými informacemi nedisponuje, ačkoli měl v této části žádost dle žalobce odmítnout.

Soud při posouzení této námitky vycházel z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 19. 11. 2014, č.j. 9 A 65/2013-49, který v obdobném případě judikoval, že „*skutečnost, že povinný subjekt požadovanými informacemi nedisponuje, je bez dalšího objektivním důvodem znemožňujícím vyhovění žádosti o poskytnutí takové informace.*“

V daném případě bylo žalobci sděleno, že povinný subjekt informacemi, požadovanými v bodu č. 2) žádosti, nedisponuje, aniž by bylo vydáno o této části žádosti rozhodnutí. Tím, že povinný subjekt nevydal rozhodnutí o žádosti, pochybil a žalovaný jeho postup bez ohledu na stížnostní námitky žalobce potvrdil.

Ve zbývajících bodech 1) a 3) žádosti povinný subjekt dle názoru soudu pochybil taktéž. Podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. není-li žádost odmítnuta podle § 15 téhož zákona, je povinný subjekt povinen informace v 15 denní lhůtě poskytnout. Forma tohoto poskytnutí je na úvaze povinného subjektu, resp. bude odpovídat charakteru poskytovaných informací.

V bodu č. 1) žalobce požadoval aktuální kolaudační souhlas/kolaudační rozhodnutí platné pro uvedenou provozovnu. Ve sdělení ÚMČ Praha 6, ani v napadeném rozhodnutí však ohledně bodu 1) žádosti není žádná zmínka.

V bodu č. 3) žalobce požadoval informaci o postupu oznámení změn stavby a možnosti reakce účastníků řízení (kde zjistit informace o chystaných stavbách/změnách staveb, způsob obrany proti chystané stavbě/změně stavby). Ve sdělení ÚMČ Praha 6, ani v napadeném rozhodnutí však ohledně bodu 3) žádosti žádná zmínka není.

Z uvedeného vyplývá, že informace, které žalobce požadoval v bodech 1) a 3) žádosti, mu nebyly poskytnuty vůbec, aniž by o této části žádosti bylo jakkoli rozhodnuto.

Pokud povinný subjekt považoval žádost žalobce v bodu č. 3) za příliš obecnou nebo jako žádost o informaci, k jejímuž poskytnutí nebyl povinen (tj. např. žalovaným zmíněný výklad právního předpisu), mohl dle názoru soudu informaci taktéž poskytnout pouze v obecné rovině, popř. podle ust. § 14 odst. 5 písm. b) zákona č. 106/1999 Sb. vyzvat žalobce k upřesnění žádosti.

Lze však přisvědčit žalovanému, že není povinen poskytovat výklad právních předpisů. Nicméně informaci o tom, kde zjistit informace o chystaných stavbách, resp. změnách staveb, nelze dle názoru soudu považovat za výklad právního předpisu.

Z uvedených důvodů proto soud shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí zrušil. Právním názorem, který soud vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

Na žalovaném v dalším řízení tedy bude, aby se vypořádal se stížností žalobce a postupoval podle ust. § 16 odst. 6 písm. b) nebo písm. c).

Závěrem soud považuje za vhodné podotknout, že věcným posuzováním žádosti by nepřipustně zasáhl do rozhodovací pravomoci žalovaného správního orgánu, resp. správního orgánu I. stupně, když právě na nich bylo, aby o požadovaných informacích rozhodly (ať už tak, že by informace poskytly, nebo že by jejich poskytnutí odmítly s odkazem na některý ze

zákonných důvodů odmítnutí). Toto rozhodnutí by tak následně mohlo být podrobeno soudnímu přezkumu.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce, který měl ve věci úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl. Náhrada nákladů řízení představuje v dané věci žalobcem zaplacený soudní poplatek ve výši 3.000 Kč a dále odměnu zástupkyně žalobce [REDAKCE], advokátky. Mimosmluvní odměna činí 4.200 Kč za 2 úkony právní služby (převzetí právního zastoupení, podání žaloby) po 2.100 Kč podle ustanovení § 7, § 9 odst. 3 písm. f) a § 11 odst. 1 písm. a), d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, v platném znění. Dále žalobci přísluší náhrada hotových výdajů jeho právní zástupkyně ve výši 600 Kč za 2 úkony právní služby po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu. Celková výše nákladů řízení žalobce tedy činí 7.800,- Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který učil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v §103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem, to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na internetových stránkách www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. června 2016

JUDr. Karla Cháberová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: K.